धनुविद्येन्द्रियं वीर्यं पुनरात्मन्नधत्त तथोऽएवैष एतन्नाद्दैवास्मान्विन्द्रियं वीर्यम-पक्रामति वरुणसवो वाऽएष यद्राजसूयमिति वरुणोऽकरोदिति त्वेवैष एतत्क-रोति ॥२॥ अथ रथमुपावहरति । यद्वै राजन्यात्पराग्भवति रथेन वै तदनुयुङ्क्ते तस्माद्रथमुपावहरति ॥३॥ स उपावहरति । इन्द्रस्य वज्रोऽसीति वज्रो वै रथ इन्द्रो वै यजमानो द्वयेन वाऽएष इन्द्रो भवति यच्च क्षत्रियो यदु च यजमानस्त-स्मादाहेन्द्रस्य वज्रोऽसीति ॥४॥ तमन्तर्वेद्यभ्यववर्त्य युनक्ति । मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मीति बाहू वै मित्रावरुणौ बाहुभ्यां वै राजन्यो मैत्राव-रुणास्तस्मादाह मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मीति ॥५॥ तं चतुर्युजं युनक्ति । स जघनेन सदोऽग्रेण शालां येनैव दक्षिणा यन्ति तेन प्रतिपद्यते तं जघनेन चात्वालमग्रेणाग्नीध्रमुच्छ्रयति ॥६॥ तमातिष्ठति । अव्यथायै त्वा स्वधायै त्वेत्यनार्त्यै त्वेत्येवैतदाह यदाहाव्यथायै त्वेति स्वधायै त्वेति रसाय त्वेत्येवैतदाहा-रिष्टोऽअर्जुन इत्यर्जुनो ह वै नामेन्द्रो यदस्य गुह्यं नाम द्वयेन वाऽएष इन्द्रो भवति यच्च क्षत्रियो यदु च यजमानस्तस्मादाहारिष्टोऽअर्जुन इति ॥७॥ अथ द-क्षिणायुग्यमुपार्षति । मरुतां प्रसवेन जयेति विशो वै मरुतो विशा वै तत्क्ष-त्रियो जयति यज्जिगीषति तस्मादाह मरुतां प्रसवेन जयेति ॥८॥ अथ मध्ये ग-वामुच्छ्रयति । आपाम मनसेति मनसा वाऽइदꣳ सर्वमाप्तं तन्मनसैवैतत्सर्वमा-प्नोति तस्मादाहापाम मनसेति ॥९॥ अथ धनुरार्त्न्या गामुपस्पृशति । समिन्द्रिये-णेतीन्द्रियं वै वीर्यं गाव इन्द्रियमेवैतद्वीर्यमात्मन्धत्तेऽथाह जिनामीमाः कुर्वऽइ-मा इति ॥१०॥ तद्यत्स्वस्य गोषूच्छ्रयति । यद्वै पुरुषात्पराग्भवति यशो वा किं-चिद्वा स्वꣳ हैवास्य तत्प्रतमामिवाभ्यपक्रामति तत्स्वादेवैतदिन्द्रियं वीर्यं पुनरा-त्मन्धत्ते तस्मात्स्वस्य गोषूच्छ्रयति ॥११॥ तस्मै तावन्मात्रीर्वा भूयसीर्वा प्रतिद-दाति । न वाऽएष क्रूरकर्मणो भवति यद्यजमानः क्रूरमिव वाऽएतत्करोति यदाह